



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-178(16)/14/15/MJ/ABB/BZ

Warszawa, dnia 21 maja 2015 r.

DECYZJA DNR-1/44/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po rozpoznaniu wniosku przedsiębiorcy Alicji Wódeckiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Krawiecki ALAN Alicja Wódecka w Chociszewie, w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/28/2015 z dnia 27 marca 2015 r., dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa bluz ALAN, „Skating”, Skate, Out the U-pipes i spodni dziecięcych (dla dzieci małych oraz dzieci starszych i młodzieży) – w zakresie nałożonego obowiązku uiszczenia kary pieniężnej w wysokości 600 zł za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy tę decyzję w zakresie jej pkt 2.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 13 kwietnia 2015 r. przedsiębiorca Alicja Wódecka, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Krawiecki ALAN Alicja Wódecka w Chociszewie (zwany dalej „stroną postępowania”) złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK” lub „organem nadzoru”) nr DNR-1/28/2015 z dnia 27 marca 2015 roku. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzane przez bluzy ALAN, „Skating”, Skate, Out the U-pipes i spodnie dziecięce

(dla dzieci małych oraz dzieci starszych i młodzieży), zwane dalej odpowiednio „bluzami Alan” i „spodniami Alan” i na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, umorzył w tym zakresie postępowanie administracyjne. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 600 zł.

W piśmie z dnia 13 kwietnia 2015 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nałożonej kary pieniężnej wnioskując o jej zmniejszenie do 200 zł oraz przedstawiła okoliczności, które w jej opinii przemawiają za uwzględnieniem tego żądania. W pierwszej kolejności strona postępowania podkreśliła, że podjęła współpracę z Prezesem UOKiK i niezwłocznie przedsięwzięła działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty. Ponadto strona postępowania wskazała na „ciężką sytuację na rynku odzieżowym”. Dodatkowo, strona postępowania zobowiązała się do przestrzegania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, pismem z dnia 30 kwietnia 2015 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzeć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony

podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

Formułując swoje żądania w piśmie z dnia 13 kwietnia 2015 r. strona postępowania jednoznacznie wskazała, że wnosi o zmniejszenie nałożonej przez organ nadzoru kary 600 zł do kwoty 200 zł. Z uwagi na fakt, że strona postępowania podniosła argumenty jedynie przeciwko pkt 2 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/28/2015 z dnia 27 marca 2015 r., rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 decyzji jest ostateczne. W konsekwencji, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału w zakresie objętym zaskarżeniem.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na stronę postępowania kary pieniężnej było wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. bluz ALAN, „Skating”, Skate, Out the U-pipes i spodni dziecięcych (dla dzieci małych oraz dzieci starszych i młodzieży). Wprowadzając te produkty na rynek strona postępowania naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że bluzy Alan i spodnie Alan – wprowadzone na rynek przez stronę postępowania - nie są bezpieczne, w związku z czym Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podstawie ww. przepisu.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nałożonej kary pieniężnej, strona postępowania przedstawiła okoliczności, które w jej opinii uzasadniają ograniczenie jej wysokości.

Strona postępowania powołuje się przede wszystkim na okoliczność podjęcia współpracy z organem nadzoru przy eliminacji zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty. W opinii strony postępowania, poczyniła ona natychmiast wszelkie niezbędne działania mające na celu usunięcie naruszeń stwierdzonych podczas kontroli realizowanej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej u przedsiębiorcy Antoniego Mochola, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Sklep Dziecięcy „Smyk” w Złocieńcu. W opinii Prezesa UOKiK powyższa okoliczność nie stanowi podstawy do obniżenia kary pieniężnej, ponieważ została już w wystarczającym stopniu uwzględniona na korzyść strony postępowania przez organ nadzoru przy szacowaniu wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Ponadto Prezes UOKiK uznał, że mimo wyeliminowania przez stronę postępowania zagrożeń stwarzanych przez bluzy Alan i spodnie Alan, nałożenie na nią kary pieniężnej jest celowe i skłoni ją do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Decyzja o nałożeniu kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa ma charakter uznaniowy. Oznacza to, że ewentualne rozstrzygnięcie co do zastosowania tej sankcji należy do Prezesa UOKiK, który „dokonuje oceny działań producenta jako zagrażających i w jakiej mierze interesowi publicznemu” (vide wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 lutego 2011 r., VI SA/Wa 2423/10), którym w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest zdrowie i życie konsumentów. Dokonując oceny działań strony postępowania podkreślić należy, że było już wcześniej prowadzone wobec niej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dotyczące tej samej grupy produktów (odzieży dziecięcej), a mianowicie dresu sportowego rozm. 110 cm (komplet bluza z kapturem i spodnie), bluzy z kapturem rozm. 134 cm oraz bezrękawnika z kapturem rozm. 128 cm (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/76/2009 z dnia 4 sierpnia 2009 r.). Prezes UOKiK uznał więc, że strona postępowania powinna mieć świadomość wymagań bezpieczeństwa przewidzianych dla tego rodzaju produktów i zwiększyć nadzór nad ich bezpieczeństwem. Mimo to, strona postępowania – oferując kwestionowane produkty po raz kolejny narażała zdrowie i życie konsumentów, tj. dzieci, podlegających szczególnej ochronie zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto, w opinii Prezesa UOKiK nie do przyjęcia jest sytuacja, kiedy przedsiębiorca wprowadza na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa, a działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń przez nie stwarzanych podejmuje dopiero po otrzymaniu stosownej informacji od organu nadzoru. W związku z powyższym, okoliczność podjęcia przez stronę postępowania współpracy z organem nadzoru i wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzy Alan i spodnie Alan nie stanowi podstawy do dalszego zmniejszenia wymiaru nałożonej kary pieniężnej. Jak wspomniano już w niniejszej decyzji, przy określaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK wziął pod uwagę powyższe jako okoliczność przemawiającą na korzyść strony postępowania.

Strona postępowania powołuje się również na „ciężką sytuację na rynku odzieżowym”. Odnosząc się do powoływanego przez stronę postępowania argumentu dotyczącego trudnej sytuacji w branży odzieżowej Prezes UOKiK pragnie zauważyć, że kryzys w danym sektorze gospodarki, którego skutki odczuwa strona postępowania nie są okolicznością, które mogłyby przemawiać za jej uprzywilejowaniem w stosunku do innych podmiotów gospodarczych.

Obciążenia natury publicznej, a do takich zaliczają się kary pieniężne nakładane przez organy administracji, są ze swojej natury konsekwencjami nie wywiązywania się przez przedsiębiorców z obowiązków, które nakładają na nich przepisy obowiązującego prawa i muszą być traktowane jako czynnik, z którym podmioty w sposób profesjonalny uczestniczące w obrocie gospodarczym powinny się liczyć. Stanowisko przyjęte przez Prezesa UOKiK znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w którym ugruntowany został pogląd, że gromadzenie środków na pokrycie kosztów działalności gospodarczej oraz zapłatę ciążących na prowadzącym działalność gospodarczą danin publicznych jest immanentną cechą planowania tej działalności (*vide* wyrok NSA z dnia 7 listopada 2000 r., I SA/Ka 1188/99), natomiast niepowodzenia oraz trudności związane z uzyskiwaniem dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej są elementem ryzyka gospodarczego, dość często występującego w gospodarce rynkowej. Prowadzący działalność gospodarczą winien liczyć się z możliwością zmiany sytuacji gospodarczej na rynku (*vide* wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2011 r., I SA/Wr 1412/10). Ponadto, podążając za linią orzecznictwa dotyczącą charakteru tej kary stwierdzić trzeba, że oprócz wymiaru represyjnego dla konkretnego przedsiębiorcy (stanowiącego dolegliwość dla przedsiębiorcy, lecz nie niosącego za sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego), ma ona także spełniać funkcje prewencyjne – jest wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość zapobiegającym powstawaniu nagannych praktyk rynkowych i odnoszącym również skutek względem innych przedsiębiorców. W opinii organu nadzoru, przywołany przez stronę postępowania argument nie stanowi podstawy do obniżenia wymiaru nałożonej kary zwłaszcza, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, iż powinna być świadoma obowiązków, jakie nakładają na nią przepisy prawa, a zatem tak organizować prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, aby uczynić zadość swoim podstawowym obowiązkom ustawowym, tj. jako producent wprowadzać na rynek produkty bezpieczne. Jednocześnie, jak wynika z ugruntowanego w tej materii orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, każda osoba przystępująca do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada, sygnatura akt I SA/Gd 1185/98). Należy podkreślić również, że norma PN-EN 14682:2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*” obowiązuje już od lutego 2009 roku, a zatem strona postępowania – pełniąc rolę producenta bluz Alan i spodni Alan – powinna znać

wymagania bezpieczeństwa stawiane sznurom i sznurkom ściągającym występującym w odzieży dziecięcej.

W toku prowadzonego postępowania Prezes UOKiK uznał, że bluzy Alan i spodnie Alan nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a w konsekwencji był uprawniony do nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej, zwłaszcza w kontekście uprzedniego naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz faktu, iż wprowadzane na rynek produkty były przeznaczone dla dzieci, czyli konsumentów podlegających wzmożonej ochronie ustawowej. Ponadto podkreślić należy, iż we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ocena bezpieczeństwa produktu również nie została przez stronę postępowania podważona.

Odnosząc się jeszcze do nałożonej kary pieniężnej należy podkreślić, iż jest ona adekwatna do przedmiotowego naruszenia, a ponadto określono ją na symbolicznym poziomie (zaledwie 0,6 % maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Przy określaniu wysokości kary pieniężnej, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Po pierwsze, działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Jako okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał, że jest to kolejne naruszenie przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Na niekorzyść strony postępowania wpływa również fakt, że wprowadzone na rynek produkty stanowią zagrożenia dla dzieci, a więc grupy konsumentów, która - zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - podlega szczególnej ochronie. Na niekorzyść strony postępowania przemawia również ilość wprowadzonych na rynek produktów (ok. 179 sztuk). Natomiast, za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg dotyczących bluz Alan i spodni Alan, a także podjęcie przez stronę postępowania współpracy z organem nadzoru i wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez te produkty.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo

- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego - zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia - nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające nałożenie na stronę kary pieniężnej oraz jej wysokość. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/28/2015 z dnia 27 marca 2015 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

Alicja Wódecka
Zakład Krawiecki „ALAN” Alicja Wódecka
Chociszew 38, 95-045 Parzęczew